

‘Ik heb geen God of Allah nodig’

TEKST FRANK WAALS
FOTOGRAFIE CARLIJN JACOBS

Alsof het Drake of Beyoncé zelf betref, dropte Ronnie Flex (echte naam Ronell Plasschaert, 25) afgelopen week, zonder enige aankondiging, zijn nieuwe album *Rémi*. De plaat bevat stoerdoenerij én een persoonlijk nummer over het einde van zijn 8 jaar durende relatie met Candice. ‘We zijn letterlijk samen opgegroeid, maar ik heb ook veel gekloot en fouten gemaakt. Verliefd zijn en Ronnie Flex worden, gaat gewoon niet samen.’

D

De eerste keer dat ik over jou (en je nummer *Zusje*) hoorde was in een club in Jakarta. Het publiek ging los op teksten die ze totaal niet verstonden.

‘Wat grappig. Ik hou ervan melodieuze muziek te maken. Vroeger niet, maar naarmate ik ouder word en meer kan relativeren, begin ik er steeds meer voor open te staan. Ik luister nu bijvoorbeeld ook vaker naar Braziliaanse en Afrikaanse artiesten, zonder dat ik er iets van begrijp, maar omdat de muziek gewoon nice is. *Despacito* zingt ook niemand letterlijk mee. Ik ben een echte workaholic en het liefst 24/7 met muziek bezig om mezelf beter te maken. Het is ook een soort therapie en ontspanning voor me, net als dat je bijvoorbeeld een potje gaat patiënten. Daarnaast ben ik ook een toegewijde gamer.’

Welke games?

‘Ik heb een voorliefde voor RPG’s (roleplaying-games, red.). Zoals Japanse spellen als *Final Fanta-*

sy, waarin ik een elf kan zijn die op zoek gaat naar nieuwe zwaarden. En veel anime, zoals *Dragon Ball Z* en *Naruto*. Daarvoor kijk ik regelmatig naar *walk troughs* op internet; streams waarin andere gamers laten zien hoe je verder komt in een spel. Daarna ga ik het zelf proberen. Trekken aan een gekke hendel om een schatkist te openen, of virtuele muntjes kopen zodat ik kan upgraden. Maar gewoon een potje *FIFA* doe ik ook wel. Soms zit ik nachtenlang achter die Playstation of Nintendo, want ik wil steeds meer. Het is echt een verslaving. Als ik niet in de muziek terecht zou zijn gekomen, dan was ik absoluut zelf ook gamevlogger geworden. Of anders iets met kinderen, net als mijn moeder die altijd voor groep 1 en 2 op de basisschool heeft gestaan.’

Hoeveel geld geef je uit aan gamen?

‘Te veel! Ik denk dat het grootste deel van mijn inkomen daar wel naartoe gaat. In hou ook wel van mooie spullen, maar dat begint steeds minder te worden. Als ik nu iets van Gucci zou kopen dat echt duur is, dan zou ik het echt doen omdat ik het echt heel mooi vind en toevallig kan betalen. Jaren geleden kocht ik puur om het kopen, en omdat er op shirts, broeken of sieraden een merkje stond. Dan zag ik dat bij andere mensen en dacht ik: het zou toch wel erg chill zijn als ik dat zelf ook kan dragen. Uiteindelijk is dat allemaal weggegooid geld geweest en ik ben dan ook blij dat die fase niet heel lang geduurd heeft. Op mijn nieuwe album zing ik er ook over in het nummer *We Worden Rijk*. Het enige liedje waarop ik gewoon even stoer aan het doen ben. In de laatste zin van het tweede couplet hoor je: “Ik ben een zwarte superster, de allereerste die er is.” Vond ik wel lauw om te zeggen.’

Dat nieuwe album lanceerde je zonder enige aankondiging. Waarom heb je voor die aanpak gekozen?

‘Omdat je anno 2017 niets meer echt hoeft aan te kondigen. Zet het online en het zal zijn weg naar de fans snel genoeg vinden. Daarnaast zag ik het wel als een toffe actie om het net zoals Drake en Beyoncé te doen. En het was ook wel een beetje een tijdsdingetje. Tot een week voor de release heb ik nog de laatste hand aan het album gelegd. Ik wilde het in april al uitbrengen, maar het heeft wat langer geduurd omdat ik een perfectionist ben. De datum 30 juni is voor mij nu voor altijd een dag van verlossing, een dag waarop al dat harde zwoegen ten einde is. Een plaat maken is niet hetzelfde als een kantoorbauw waar je om vijf uur weer vertrekt. Het is een proces dat nooit stopt... Tot het af is.’

Heb je lange nachten gemaakt?

‘Zeer zeker. Maar ook omdat het soms gewoon te gezellig was. Ik heb Brace uitgenodigd om een

nummer mee te zingen; toen hij daarvoor in de studio kwam, hebben we de eerste vier uur alleen maar zitten lachen en drinken. In het laatste kwartiertje hebben we er nog snel even een opname uitgeperst. Ik ben vereerd dat hij mee wilde doen. Als kind keek ik echt tegen hem op.’

Er staat één heel persoonlijk nummer op: *In de Armen Van een Engel*.

‘En daarom hecht ik er ook veel waarde aan. Het refrein is poëtisch en refereert aan mijn moeder in wiens armen ik geboren ben. Ik zing: “En ik sterf op een dag ooit ook in de armen van een engel.” Wie dat tegen die tijd is weet ik nog niet, maar het gaat in ieder geval over leven en dood. De coupletten zouden aanvankelijk gaan over alles wat ik in mijn leven verkeerd doe, maar tijdens het schrijfproces raakte ik ineens op een ander spoor, dat van mijn verbroken relatie. Niet zozeer over hoe erg ik haar mis, maar meer een uitleg over hoe de dingen tot stand zijn gekomen en wat dat heeft betekend voor de artiest Ronnie Flex. Ik ben blij dat ik dit verhaal heb kunnen vertellen, al heb ik het niet met mijn ex overlegd. Ik heb het nummer met tranen in mijn ogen opgenomen.’

Waarom zijn jullie uit elkaar gegaan?

‘Door mijn eigen lifestyle. Het is moeilijk om verliefd te zijn, een relatie te hebben en tegelijkertijd Ronnie Flex te worden en begin 20 te zijn. Ik heb veel gekloot en veel fouten gemaakt, maar het is wat het is. Of ik er lang tegenaan heb gehikt om ermee te kappen? Misschien wel, ik weet het niet zo goed eerlijk gezegd. Ik zing er ook makkelijker over dan dat ik erover praat. Ik zou het er niet eens uitgebreid met mijn moeder over kunnen hebben, laat staan in een interview. Daarom ben ik ook blij dat zowel mijn moeder als Candice dit nummer kan horen. Ze gaan het zeker weten mooi vinden. Ik heb haar op mijn 16de verleid op het nummer *Tuintje In Mijn Hart*, waarna we bij elkaar zijn gebleven tot mijn 24ste. We zijn dus in feite samen opgegroeid. Ondanks de breuk is onze band nog prima.’

Wie Slaapt Er In Mijn Bed is ook een nummer op je album. Nou, vertel maar...

‘Die song gaat over bedrogen worden. Ik heb nog nooit een vriendin gehad waarvan ik wist dat ze vreemdging, maar ik heb zelf natuurlijk wel scharrels gehad. Ook daarin zag ik hoe dubieus sommige meisjes in het leven kunnen staan. Stiekem zeggen dat ze single zijn, maar bij wijze van spreken een dag nadat ze bij mij in bed lagen gaan ze er alweer met een ander vandoor. Onenightstands zijn niet zo aan mij besteed, want ik hecht te snel aan mensen. Iedereen heeft in zijn vriendengroep wel iemand die altijd een relatie heeft en bij mijn vrienden ben ik dat. Ik word altijd snel

verliefd, maar dat is ook wel chill. Dit nummer is een beetje vanuit dat perspectief geschreven. Een jaren 90 R&B song, geïnspireerd op R. Kelly. Echt even je hart loslaten op een smooth liedje over vreemdgaan, met gekke beat. Naar mijn idee het lekkerste nummer op deze plaat.’

Nu je weer vrijgezel bent, woon je voor het eerst van je leven echt op jezelf.

‘In feite wel ja. Ik was 19 toen ik uit huis vertrok om samen met een vriend ergens te gaan wonen. Daarna deed ik dat in Capelle aan den IJssel met mijn ex-vriendin, en nu ben ik net in Rotterdam komen wonen om het helemaal alleen te doen. Het is leuk, maar ook erg eenzaam. Het zal wel horen bij het volwassen worden, maar ik moet daar nog steeds aan wennen. Ik hecht gewoon heel veel waarde aan mijn kindertijd en nu moet ik er maar het beste van zien te maken. Gelukkig zijn daar ook de middelen voor. Hoewel mijn moeder als Surinaamse heel erg de hygiëne van twee keer douchen per dag en je tong poetsen heeft meegekregen, ben ik zelf superslonzig. Ik heb daarom een schoonmaakster die me helpt. Mijn vuile was gooi ik in vuilniszakken en breng ik voor 50 euro naar de wasserette op de hoek, en als ik geen zin heb om te koken dan bestel ik wat online.’

Hoe zou je je opvoeding het best omschrijven?

‘Als realistisch. Ma is katholiek en pa moslim, maar ze hebben me nooit iets opgedrongen. De conclusie die ik voor mezelf uit die mix heb gehaald, is dat ik vooral geloof in gevoel. Soms voel ik dat in mijn hart als ik iets bereikt heb. Ik ben spiritueel, maar heb verder geen God of Allah nodig om het een naam te geven. Er zit bij mij geen labeltje op. Op mijn 15de besloot ik geen varkensvlees meer te eten; niet omdat dat vanuit een bepaalde overtuiging werd opgelegd, maar je krijgt er sicke puisten van. In de familie probeert eigenlijk alleen mijn oma druk op me uit te oefenen voor Jezus te kiezen en me te laten dopen. En mijn opa vertelde me al heel vroeg dat echte vrienden helemaal niet bestaan.’

Heb je veel vrienden?

‘Ik ben nu 25 en heb er eigenlijk maar een handjevol echt goede. Uit mijn jeugd zijn er maar weinig overgebleven, ondanks mijn overtuiging ➤

NIEUWE REVU ONTMOET RONNIE FLEX

Waar? Bij hem thuis in Rotterdam.

Wanneer? Acht dagen voordat zijn nieuwe album *Rémi* onaangekondigd uitkomt.

Verder nog iets? Op tafel staat een groot bord pasta dat maar voor de helft wordt opgegeten. De rapper heeft meer aandacht voor zijn jointje.

‘Ik kocht Gucci puur om het kopen. En om het merkje. Weggegooid geld; ik ben blij dat die fase niet heel lang geduurd heeft’

'Ik ben een fan van Gordon, een fucking goede zanger. Als Gordon & Replay niet hadden bestaan, dan had Ronnie Flex misschien ook niet bestaan'

dat ik in die tijd dacht dat we matties voor het leven waren. Sommige 'vrienden' hebben me flink teleurgesteld door bijvoorbeeld kleding van me te stelen. We waren met een mannetje of zeven bij mij thuis, waarvan ik er maar vijf echt vertrouwde. Toen ik in slaap viel en pas weer

wakker werd toen iedereen was vertrokken, zag ik direct dat ik een aantal spullen miste. Toen ik ze ermee confronteerde, ontkenden ze allemaal.'

Merk je, door je groeiende bekendheid, ook dat mensen ineens je vriend willen zijn?

'Ja, tuurlijk! Zeker, zeker, zeker. Dat zit ook in de mens, om anderen die iets doen wat jij niet kunt, te adoreren. Dat zie je terug in sport, muziek en zelfs bij criminelen. Ook ik zie mensen die vroeger niet naar me omkeken nu ineens een arm om me heen slaan. Of ze roepen ineens dat ik een lul ben als ik niet reageer op Facebook- of WhatsApp-berichten, terwijl ik al in geen jaren van ze gehoord heb. Aan het eind van de dag moet je wel weten met wie je geknikkerd hebt en met wie niet. Als dat niet zo is, dan kan iemand van alles van me vinden, maar dan lig ik daar niet wakker van. Misschien moet ik hen dan maar even het nummer Zusje laten horen.'

Ook je deelname aan *Expeditie Robinson* en je concert in Ahoy zullen je met de neus op de feiten hebben gedrukt.

'En niet zo'n beetje ook. Na Robinson heb ik drie weken lang fysiek eten gewaardeerd. Op dat eiland had ik zware honger. 's Avonds niet kunnen slapen omdat ik alleen maar lag te denken aan repen chocolade en frikadellen speciaal. Echt heavy. Samen met Oscar Aerts en Danny Ghosen heb ik nog eens iets proberen te jatten uit de tent van de cameraploeg, maar Danny werd al snel gepakt waarna hij een zware sanctie kreeg opgelegd die ik hier niet zal herhalen. Het concert in Ahoy was weer van een heel andere orde en het begin van een nieuw tijdperk. Alle relevante rappers waren aanwezig. Als er gedonder is, dan nemen we het altijd voor elkaar op, omdat je elkaar ook nodig hebt. 80 procent van de platina platen die de laatste paar jaar zijn uitgereikt, zijn het resultaat van samenwerkingsverbanden tussen rappers. Je kunt er tegenwoordig echt iets mee verdienen; je rijbewijs mee halen en een auto kopen.'

Toch zit er een verschil tussen de ene rapper en de andere. Lil' Kleine vliegt bijvoorbeeld vaker uit de bocht met zijn uitspraken dan jij.

'Ik kan de dingen misschien wat makkelijker en beter relativeren dan een ander, omdat ik weet dat er belangrijkere dingen in het leven zijn. Lil' en ik hebben nu succes, maar ooit stopt dat ook weer. Net als een profvoetballer moet ik op een gegeven moment stoppen en verder gaan als coach die schrijft en produceert voor anderen. Ook besef ik heel goed hoe dankbaar ik moet zijn voor alles wat ik mag doen. Mijn nichtje is geestelijk gehandicapt en dat maakt het soms lastig genieten. Maar ik zie ook dat zij waarschijnlijk

gelukkiger is dan wie dan ook, omdat ze met minder tevreden is. Het nummer *Ronnie Gaat Naar Huis* van Spinvis is daarom ook mijn levenslied. Het gaat over een jongen die uit een inrichting komt en blij is dat hij weer naar buiten mag. Het zal worden gedraaid op mijn begrafenis.'

Hoelang ben je bereid je carrière vóór het vaderschap te stellen?

'Nog geen dag. Ik heb namelijk het gevoel dat dat mijn doel in het leven is: kinderen krijgen en die op een goede manier opvoeden. Muziek is leuk, maar het is ook werken om geld te verdienen. We kunnen wel allemaal vrij willen zijn, de hele dag djonko's roken, chillen, liedjes zingen en overall vrede op aarde hebben, maar zo zit de wereld nu eenmaal niet in elkaar. Je moet werken voor je centen.'

Over die joints gesproken: je rookt er op dit moment ook een. Hoeveel zijn dat er op een dag?

'Veel te veel. Om de twee uur pak ik wel een nieuwe. Ik ben sinds mijn 18de ook echt een ketter-roker. Eerst met joints, daarna met sigaretten erbij en nu enkel nog joints en wiet. Maar ik weet dat ik moet gaan afbouwen. Bang dat het op een dag mijn stem aantast en omdat ik zonder dat spul een stuk energiever ben, vlotter praat, minder introvert ben en mensen sneller een complimentje kan geven. Ik heb het ooit wel geprobeerd in de periode van *Expeditie Robinson*; toen is het me gelukt er een half jaar lang vanaf te blijven. Het was flink afkicken, maar verschijnselen zoals zweten in bed en kotsen had ik niet. Ik weet dus dat ik het kan, alleen eraan beginnen is gewoon zo'n moeilijke reis. Ik rook dus nog heel eventjes door.'

Ben je nu stoned?

'Jazeker. Knetterstoned zelfs. Maar ik weet nog wel wat ik in dit gesprek allemaal gezegd heb. Ik blow nu al zo'n lange tijd, dat ik er niet nog stoned van raak als ik een tweede, derde of vierde opsteek. De verslaving is er al. De eerste joint van de dag heeft mijn lichaam nodig om wakker te worden, al die andere zijn meer gewenning.'

Woorden als 'fuck' en 'bitches' komen regelmatig terug in de gemiddelde raptekst. Waar ligt voor jou de grens van het toelaatbare?

'Qua woorden is er niet echt een grens, vind ik. Ik ben er meer op tegen om mensen te kwetsen in je muziek. Gekke racistische shit of homo's die gedist worden, dat is echt niet oké. We leven in een open tijd waarin je gewoon voor je geaardheid moet kunnen uitkomen. Ik ben dan ook blij dat er ook in onze wereld nu steeds meer van die mensen opstaan. Young MA is zo iemand. Een lesbi-

sche chick uit Amerika die een vette urban hit heeft gescoord.'

Je hebt nu vaker met BN'ers te maken. Wie is jou meegevallen?

'Jamai. Ik dacht dat hij helemaal niet zo into urban zou zijn, maar laatst zat ik met een paar jongens van de straat een hele avond met hem te praten over muziek en djonko's te roken. En Frans Bauer natuurlijk. Hij krijgt wel vaker de credits, maar ik wil graag zelf nog even bevestigen dat hij echt met iedereen praat. Bekend of onbekend, arm of rijk.'

Wie is je tegengevallen?

'Gordon, man. Hij viel me op Instagram aan nadat ik in 2015 de prijs voor Best Geklede Man won, waarna hij backstage bij de tv-show van Jandino Asporaat, waar we beiden te gast waren, ineens weer wel aardig deed en met me lachte. Vervolgens zette hij me in de uitzending weer *on the spot* door me compleet belachelijk te maken. Waarom toch? Ik kwam daar vertellen hoe lekker het allemaal met me ging na het succes van *Drank & Drugs*, en hij zat er te klagen dat hij op geen enkele radiozender meer gedraaid werd. Hij toonde echt twee gezichten, en dat terwijl ik nog fan van hem ben ook.'

Kun je dan nog op dezelfde manier naar zijn muziek luisteren?

'Ja, natuurlijk! Dat maakt me helemaal niet uit. Ik vind het nog steeds een fucking goede zanger met een paar fucking goede tracks. Als Gordon & Replay niet hadden bestaan dan had Ronnie Flex misschien ook niet bestaan. Het blijft gewoon jammer dat hij besloot me zonder reden zo te dissen op televisie.'

Ben je daardoor ook bewust bezig met hoe je zelf overkomt?

'Ja, al zullen er altijd vooroordelen over artiesten blijven bestaan. Arrogant omdat je bekend bent of afstandelijk omdat er soms beveiligers om me heen lopen. Ik zal echter altijd mezelf blijven, want het is beter om mét mensen te leven dan erboven of ertegen. In Rotterdam is het überhaupt niet tof om tof te doen. Boys boven de 18 gaan je echt niet vragen om een foto of handtekening als ze uit dezelfde stad komen. Alleen Dirk Kuijt wordt hier op handen gedragen.' ✖